

Rozpočet

Celé období bylo hospodaření společnosti řízeno vyrovnaným rozpočtem. Vzhledem k novým pravidlům při pořádání kongresů, změně nakladatele časopisu Česká radiologie i zavedeným poplatkům z inzerátů na internetových stránkách pro nečleny společnosti bylo hospodaření každý rok ziskové. I proto bylo možné na každém kongresu odměnit nejlepší ústní i písemná sdělení finančními částkami.

Zdravotní pojišťovny

Spolupráce se zdravotními pojišťovnami probíhala celé volební období s dílčími úspěchy i neúspěchy. Podařilo se prosadit navýšení denní frekvence u některých výkonů (angiografie a CT), v roce 2008 byla podepsána smlouva o spolupráci VZP a RS při posuzování instalací přístrojů vybrané zdravotnické techniky, jejíž realizace již probíhá a je, zvláště po zrušení přístrojové komise MZČR, důležitá, i když RS má pouze poradní hlas. Podařilo se prosadit seznam pracovišť, která mají hrazena kontrastní látku při ultrazvukovém vyšetření, nepodařilo se však dosud prosadit zavedení nového kódu v sazebníku výkonů pro toto vyšetření.

Na tomto místě je nutné poděkovat za spolupráci MUDr. Dušanovi Spitzerovi, PhD., který se jako host účastnil velké většiny zasedání výboru i mnoha jednání se zdravotními pojišťovnami.

Spolupráce s ostatními organizacemi

V průběhu roku 2007 byla obnovena spolupráce se SNAR (Sdružení nestátní ambulantních radiodiagnostiků). MUDr. Eva Hledíková se účastnila schůzí výboru i některých jednání.

OPUSTILA NÁS PROF. MUDr. JOZEFA BOHUTOVÁ, DrSc.

(16. ledna 1931 – 24. ledna 2010)

Rok 2010 začal pro českou a slovenskou radiologickou komunitu nešťastně. Hned v lednu vnesla do našich srdcí smutek zpráva o úmrtí čestné členky České radiologické společnosti i České lékařské společnosti J. E. Purkyně, u nás i za hranicemi obecně oceňované ženy – radioložky, která v České republice jako první „dosáhla“ na profesuru – ale také na něco ještě cennějšího: na přirozenou autoritu

u všech, kdo znali ji osobně, nebo aspoň výsledky její celoživotní práce. Ztráta osobnosti je pro každý obor v něčem nenahraditelná. Opouští ji zaslužený odborník a neopakovatelná legenda a zářný vzor statečné a houževnaté ženy, jakou Bohutová byla.

„Jola“ Bohutová byla rodačka ze slovenské Žiliny a její záměr vystudovat v časných poválečných letech medicínu ji zavál na Lékařskou fakultu FVL Univerzity Karlovy v Praze. Zde našla již během studií svého životního partnera a provdala se. Usilovným studijním nasazením si přivodila vážné plicní onemocnění, které ji stálo více než rok činnorodého života. Dokázala však dostudovat a odpromovat, starat se o manžela – budoucího vysokoškolského učitele, dceru i syna, kteří s její péčí vykročili po letech úspěšně na své životní dráhy odborníků. Praktickou zdravotnickou činnost zahájila na pneumologickém oddělení nemocnice v Praze – Motole. Záhy však byla okouzlena možnostmi radiologie a přešla do tohoto oboru. Zde si její mimořádné bystrosti a výkonnosti, kterou by sotva kdo byl hledal v tak subtilně vyhlížející lékařce, všiml prof. Věšín, který ji po svém přechodu k vedení katedry radiodia-

gnostiky ILF v Praze na Bulovce zlákal na místo asistentky katedry. Byl to výrazný zisk pro FNB i postgraduální východu. Bohutová využila rostoucí znalosti ve všech úsecích radiologie k přednostní orientaci na neuroradiologii, angiologii a ORL. Záhy vzbudila pozornost svou manuální zručností i odvahou, s níž se průkopnický způsobem pustila do riskantních intervenčních zákroků na cévách, jícnu a jiných orgánech, zhusta s onkologickým zaměřením. Absolvovala delší studijní pobyt u čelního neuroradiologa prof. Waskenheima ve Strasbourgu, přednášela a publikovala u nás i v zahraničí.

To však bylo sice v období totality obecně vysoce hodnoceno, ale jí nepřinášelo dlouhou dobu zasloužený akademický postup. Teprve v osmdesátých letech 20. století se jí otevřela po úspěšné obhajobě doktorské disertace cesta k akademickému postupu – docentuře a profesuře. Zesnulá má zásadní zásluhu o založení České neuroradiologické společnosti – ale to byla už počátkem let devadesátých ustavena vedoucí radiologické katedry IPVZ a pokračovala ve vytváření jejího dělného prostředí až do kritického náporu vážného onemocnění, které ji v roce 2007 donutilo vzdát se těchto aktivit a nemilosrdně ji skosilo v posledním roce života před dosažením osmdesátky.

Početné řady pacientů, spolupracovníků, školenců i atestantů vždy obdivovaly její intelekt, znalosti, neokázalost vystupování a takt. U malé skupinky z nás, která poněkud nahlédla do dalších životních příkoří, která musela překonávat (život byl k ní často nemilosrdný), aniž dala v práci znát, s čím musí zápolit, znásobovala ještě více svůj obdiv k ní.

Profesorka Bohutová se významně zasloužila o náš obor a patří k jeho významným budovatelům.

prof. MUDr. Jaromír Kolář, DrSc.